

Ferenczi Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlési hivatala

kományszám: K/3057

Érkezett: 2011. MÁJ 03.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László Úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok intézni a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium irányítójához

„Mi a kormány álláspontja a méltatlanul elfeledett rovásírásról?”

címmel.

A kérdésre írásbeli választ kérek!

Tisztelt Miniszter Úr!

2011. március 28-án az alábbi napirend utáni felszólalást mondtam el azon felszólalás-sorozat részeként, melynek nem titkolt célja rávilágítani a magyarság eltitkolt, valódi történelmére, elfeledett és mellőzött, gazdag kultúr- és hagyománykincsünkre.

„A magyar rovásírás a nemzet egyik méltatlanul elfeledett kultúrkinccse. Ez az írástípus kárpát-medencei jelenléte régészeti leletekkel alátámaszthatóan is több ezer éves.

Vegyünk most csak egyetlen egy példát. Az ősmagyar rovásírás legrégebbi emléke a 6500 éves, tehát újkőkori tatárlakai agyagkorong. A lelet rendkívüli jelentőségének több oka van. Egyrészt igen korai kárpát-medencei írásbeliséget bizonyít, mivel helyi agyagból készült, másrészt három betű az ősmagyar rovásírásból felismerhető, ezek a Z, Ny és Gy. Nagyon fontos, hogy pont az Ny és Gy jelek maradtak fenn a korongon, mert ezek a hangok a Ty-vel, Sz-szel, Zs-vel, Cs-vel együtt nyelvünk hangkészletének legősibb rétegéhez tartoznak. A korong igazolja, hogy kárpát-medencei jelenlétünk nem a 896-os honfoglalással kezdődött. Az is rendkívül fontos, és talán ez magyarázza, hogy a hivatalos tudomány elhallgatja leletünk jelentőségét, hogy a korong és a mellette lévő két másik téglalap alakú agyagtáblácska 1000-1500 évvel idősebb, mint a hasonló képjeleket tartalmazó sumér agyagtáblák. A tatárlakai korong tehát hatalmas horderejű felfedezés, ma azonban még pontos helye sem ismert. Szóbeli közlés alapján a Kolozsvári Történelmi Múzeumba került vissza.

Torma Zsófia, aki talán a legtöbbet tette a magyar rovásírás kutatásában, több ezer darabos gyűjteményt halmozott fel a Maros leszakadó partfalából, mely gyűjteményt a mai napig rendkívül gondatlanul kezelnek, Torma Zsófia munkássága pedig méltatlanul elfeledett.

Ugyancsak felháborító, hogy sok külföldi és hazai kutató a szégyenteljes trianoni határokat már az újkőkortól érvényesek tekinti. Így lehetnek a kárpát-medencei történelmi leletekeink Románia, Szerbia, vagy épp a nagykorúvá vedlett Szlovákia történelmi felfedezései. A külföldi kutatók a magyar emlékeket egy megalit kultúrához hasonlították, minden történelmi folytonosságot elrejtve és eltagadva a köztudat elől, a magyarságot pedig jöttment, a világban helyét nem találó nomád, barbár, tudatlan népnek állítják be. Egy több ezer éves írással, csodálatos mitológiával, mese,- és mondavilággal, a csillagösvény és saját elnevezésű csillagképek által bizonyított csillagászati tudással rendelkező nép voltunk, és ezt ideje lenne mindenkinek tudomásul vennie.

Egy valódi nemzeti kormány feladata nemcsak az lesz tisztelt képviselőtársaim, hogy fiataljainkban felébressze a nemzeti öntudatot, hanem felismerve azt, hogy hun-magyar rovásírásunk tanulmányozása, művelése és tanítása ősi kultúránk felélesztésének, eredetünk megismerésének leghatékonyabb eszköze, és ezáltal a nemzeti öntudat felébresztésének egyik legjobb lehetősége, beemelje azt a közoktatásba.

Romániával és Szlovákiával ellentétben nekünk nincs szükségünk történelemkreálásra, nálunk sokkal veszélyesebb folyamatok játszódnak le. Ipari szinten folyik a történelemhamisítás, valódi őstörténelmünk elhallgatása, a magyarság világtörténelemben játszott szerepének ledegradálása. Ezt a folyamatot pedig sürgősen meg kell állítani, az igazság megismerését állami szinten kell támogatni, hiszen a rovásírás kedves képviselőtársaim, birtoklevclünk a Kárpát-medencére, ősi jelenlétünk abszolút bizonyítéka. A Jobbik Magyarországért Mozgalom által indított és támogatott rovás helységnev-tábla kihelyezés Szegedi Csanád EP-képviselőnk, országos alelnökünk legfrissebb tájékoztatása szerint eddig több mint 45 településen valósult meg, illetve van folyamatban. Terveink szerint tavasz végére legalább 200, év végére 1000 táblát szeretnénk felállítani, hirdetve, hogy magyarnak lenni büszke gyönyörűség.”

Kérdezem a Tisztelt Miniszter Urat, hogy a fent leírtak alapján mi a kormány álláspontja a méltatlanul elfeledett rovásírásról?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011.05.03.

Tisztelettel:

Ferenczi Gábor
Jobbik